

тено ѿ гніло токъ мнѣнїе, защо то всакое
мнѣнїе требува да се оутверждада на некое
твѣрдо основанїе, сир. на доказани доказател-
ствъ, а кое то нещо не може да се подтверди
съ доказани ѿ достовѣрни доказателствъ, то
не може да вѣде положенїе, но токмо мнѣнїе,
и всегда остана сомнително. Други подтверж-
датъ защо се, да є поправо, а ѿ послан-
достно въ произношението отъ саѣдѹши тѣ
доказателствъ. Прилагачасе защо прѣстю
языкъ є отъгнѹвалъ всегда мячно то про-
изношениe, и гонилъ є лесно то ѿ тѣнко то, и
за таа причина є променѹвалъ всегда а, и
ѣ, и на е. Защо то на сегашно то време почти
не чуеме гласътъ на а-та и на-ѣ-атъ въ
срѣдъ речи тѣ прѣстялатъ языкъ, а въ ста-
ро то време нѣма кой да ни докаже какво є
было токъ произношениe. Како то се види
йбно отъ саѣдѹши тѣ примѣри. Защо то
вмѣсто вѣше говори вѣше, вм. врема време,
дѣватъ дѣвѣть, дѣсать дѣсетъ, дѣтла дете,
затъ зѣтъ, има имѣ, (г) клятва клѣтка, маг-

(г) Зрѣ отъмъ и въ Іоаннѣ Ексархѣ Болгарскомъ,
на стрѣн. 68.

Понеже въ таа Грамматика се приводатъ примѣри
и доказателства отъ Іоанна Ексарха Болгарскаго